

[https://cs.wikipedia.org/wiki/Milada\\_Blekastad](https://cs.wikipedia.org/wiki/Milada_Blekastad)

## Milada Blekastad

**Milada Blekastad**ová, nepřechýleně Milada Blekastad, rozená Topičová (1. července 1917 Praha – 25. října 2003 Oslo) byla bohemistka, komenioložka, překladatelka a literární historička českého původu. Působila v Ústavu slovanských a baltických studií na Univerzitě v Oslu. Specializovala se na život a dílo Jana Amose Komenského, o němž napsala disertační práci. Svým systematickým překladatelským úsilím se zasloužila o představení zásadních děl české literatury 20. století norským čtenářům. V letech 1968–1989 podporovala české spisovatele a intelektuály, kteří neměli možnost se svobodně vyjadřovat. V roce 1997 obdržela od tehdejšího prezidenta Václava Havla odměnou za celoživotní práci medaili Za zásluhy.

### Dětství a mládí

Byla vnučkou známého pražského nakladatele Františka Topiče, dcerou Jaroslava Topiče a Milady Topičové. V letech 1928–1933 studovala na Vyšší dívčí škole v Praze (později vyšší reformní gymnázium). V tomto období ji ovlivnila profesorka dějepisu Milada Holá. Studia nedokončila. Zájem o Sever a severskou literaturu přirozeně vyplynul z orientace nakladatelství Františka Topiče na severské autory. Obdiv k severské kultuře sdílela také se svojí matkou. V roce 1933 odjela na pozvání norského spisovatele Ingeho Krokanna do Norska. O rok později se vdala za norského malíře Hallvarda Blekastada (1883–1966). Díky svému jazykovému nadání (uměla německy, rusky, francouzsky a latinsky) ovládla brzy obě varianty spisovné norštiny. Gausdalským dialektem hovořila bez přízvuku.

Ze začátku pobývala se svým manželem u rodiny norského lyrika Olava Aukrusta v Lomu. V roce 1936 se manželé přestěhovali do Gausdalů nedaleko Lillehammeru, kde si postavili dům nazývaný Bu. Mezi lety 1936 a 1951 se manželům Blekastadovým narodilo sedm dětí. Za války pomáhala Milada Blekastadová ohroženým českými intelektuálům a umělcům. Marně usilovala o záchranu Mileny Jesenské, než byla poslána do koncentračního tábora Ravensbrück. Po válce pomáhala uprchlíkům z Československa prostřednictvím spolupráce s Norsko-československým pomocným spolkem (Norsk-Tsjekoslovakisk Hjelpeforening).

(...)